

просвѣщеніе-то и знаніе-то което имамы.

П. Що направихъ земледѣлци-ти на слу-
гы-ты ?

О. Едного бихъ и го отпратихъ празденъ,
на другого разбихъ главѣ-тѣ съ камыніе и го
отпратихъ бесчестенъ, и мнозина други е-
дны бихъ, други убихъ и пр. Мар. 12; 3—5.
Лук. 20; 10—12.

П. Така ли ся обхождахъ Евреи-ти къмъ
пророцы-ты ?

О. Така ся обхождахъ. 2 Лѣт. 36; 16. Неем.
9 ; 26. Мат. 23; 34, 37. Евр. 11; 36—38.

П. Що ся учимъ отъ проважданіе-то на тол-
кова пророцы когато народъ-тъ гы обесчестя-
ваше ?

О. Учимъ ся колко е милостивъ и дѣлготър-
пѣливъ Господь. Както Богъ изведеніжъ не из-
вирши сѫдбы-ты си надъ Евреи-ты, така сега
милостиво ся обхожда къмъ грѣшны-ты. “Тър-
пи ны много врѣме, понеже не иска да по-
гынятъ никои, но всички да дойдатъ на пока-
явіе.” 2 Пет. 3 ; 9. І-з. 33; 11.

П. Напоконъ кого проводи при тѣхъ ?

О. Сына си, единородный-тъ и любезный-тъ.
Мар. 12; 6. Іоан. 3; 16, 17. 1 Іоан. 4; 9, 14.

П. Кой е сынъ-тъ ?

О. Іисусъ Христосъ.

П. Що ся учимъ отъ названіе-то Сынъ Божій ?

О. Божественно-то му свойство. Пророци-
ти ся варичатъ слуги Божіи, но Іисусъ сынъ
(Іоан. 1 ; 34. 5 ; 25. 10 ; 36. 19 ; 7. 20 ; 31.
Дѣян. 9 ; 20. Рим. 1 ; 4), и единородный-тъ